

[Wilhelm]

der er kommet. Jeg er derfor ikke fuldstændig klar over, i hvilket præcist omfang høringsvarene er blevet indarbejdet, men det må vi komme nærmere frem til ved anden behandling, når vi har været grundigere igennem materialet under udvalgsbehandlingen.

I forhold til de høringssvar, som prismsværdigt er omdelt her forleden i tilknytning til lovforslaget, har vi sympati for det, forbrugerombudsmanden siger om en enklere opbygning af hele lovkomplekset; så vidt jeg umiddelbart kan se, er det ikke rigtig sket.

Vi har sympati for lovgivningens hensigt i det hele taget, skyldte jeg nok allerførst at sige, men mener, at den på forskellige måder er for vag.

Vi er enige i det, Forbrugerrådet har anført om betingelserne for, at disse regler skal gælde; i hvilket omfang det er indarbejdet, kan jeg heller ikke umiddelbart se, og det er også noget, vi må komme tilbage til, men hvis ikke det er sket, vil vi i hvert fald arbejde for, at det sker.

Vi har også sympati for, som Forbrugerrådet gør opmærksom på, at kriteriet for, om disse sikkerhedsforanstaltninger skal gælde, ikke skal være kredittens varighed, men omkostningerne ved at købe på kredit, og det er, så vidt jeg kan se, ikke gjort til kriteriet i lovforslaget.

Så er der det nok mest kontroversielle punkt med opgivelsen af en effektiv årlig rente. Vi er tilhængere af, at det bliver et krav, fordi det er det eneste nogenlunde håndgribelige og sammenlignelige mål for, hvor dyrt det er at købe på kredit.

Det må nok kunne lade sig gøre stadig væk at handle fleksibelt med en regel om, at bliver vilkårene ændret, kan de ændres på mange leder og kanter, men ikke sådan, at den effektive rente bliver forværret for køberne.

Jeg har studset over ministerens begrundelse for ikke at lade kravet om oplysningspligt for den effektive rente gælde fra lovens ikrafttræden. Ministerens begrundelse er, at der skal udarbejdes nogle tabeller, og at man må have noget tid til at udarbejde dem og noget vejledning i, hvordan man skal bruge disse tabeller. Han gør endda opmærksom på, at det er man godt hjulpet til, fordi svenskerne stort set har været igennem den procedure, og at man kan tage ved lære af det.

Men der skal altså være tid til at lave tabeller, og derfor skal der være 15 måneder ekstra for at sætte den bestemmelse i kraft. Så kigger man på lovforslaget og spørger, hvornår loven egentlig skal træde i kraft? Det skal den såmænd om 17 måneder fra om 10 dage. 17 måneder plus 15 måneder til at lave disse tabeller – den begrundelse kan simpelt hen ikke tages alvorligt. Havde man sagt, at loven skulle træde i kraft til nytår, så måske. Men den skal træde i kraft efter ministerens forslag den 1. april 1982, og så vil man have ekstra 15 måneder til at lave rentetabeller. Det kan ikke være den rigtige begrundelse.

Vi er tilhængere af, at fortrydelsesretten, som flere ordførere har været inde på, bliver bedre sikret. Et enkelt punkt vil jeg fremhæve allerede nu. Hvis det ikke er sket – og så vidt jeg kan se, er det ikke sket – er vi også tilhængere af forbrugerombudsmandens påpejning af, at dette her ville være meget relevant for salg fra private, når det drejer sig om brugtbilshandel. Til gengæld kunne man måske sige – og det er sagt for 117. gang – at noget med at sætte beløbsgrænser ind måtte kunne gøres smartere. Altså i det inflationsløb, som hele den vestlige kapitalisme kører i, varer det jo ikke ret mange år, før en ganske almindelig pakke tyggegummi er omfattet af denne lov med en 500 kr.s grænse. Man måtte kunne indarbejde en automatik i disse ting.

Til allersidst vil jeg også fremhæve ministerens slutbemærkning, som fru Aase Olesen kaldte et hjertesuk over, at lovforslaget kunne være lidt vanskeligt at få overblik over. Det er jo rigtigt, men fru Aase Olesen citerede desværre ikke ministerens begrundelse for, at det forholder sig sådan, og den synes jeg nok er værd at citere, for den er så socialdemokratisk, som ministeren jo i det hele taget er. Begrundelsen for, at det er så vanskeligt og så uoverskueligt, er ifølge ministeren, at det vel i virkeligheden afspejler, at vi lever i et kompliceret samfund. Er den ikke skøn?

Poul H. Møller (KrF):

Det er som bekendt dyrt at være fattig, og den økonomisk dårligt stillede del af vor befolkning er jo dem, som oftest har gjort brug